

ภาคผนวก

1. สถิติแสดงขนาดของพื้นที่และประชากรใน 50 รัฐ

รัฐ	เนื้อที่ (ตารางไมล์)	ลำดับขนาด เนื้อที่	ประชากร ค.ศ. 1990 พ.ศ. 2533)	เมืองหลวง
Alabama	51,705	29	4,040,587	Montgomery
Alaska	591,004	1	550,043	Juneau
Arizona	114,000	6	3,665,228	Phoenix
Arkansas	53,187	27	2,350,725	Little Rock
California	158,706	3	29,760,021	Sanramento
Colorado	104,091	8	3,294,394	Denver
Connecticut	5,018	48	3,287,116	Hartford
Delaware	2,045	49	666,276	Dover
Florida	58,664	22	12,537,926	Tallahassee
Georgia	58,910	21	6,478,216	Atlanta
Hawaii	6,471	47	1,108,229	Honolulu
Idaho	83,564	11	1,006,749	Boise
Illinois	56,345	24	11,430,602	Springfield
Indiana	36,185	38	5,544,159	Indianapolis
Iowa	56,275	25	2,776,775	Des Moines
Kansas	82,277	14	2,477,574	Topeka
Kontucky	40,410	37	3,685,296	Frankfort
Louisiana	47,752	31	4,219,973	Baton Rouge
Maine	33,265	39	1,227,928	Augusta
Maryland	10,460	42	4,781,468	Annapolis
Massachusetts	8,284	45	6,016,425	Boston
Michigan	58,527	23	9,295,297	Lansing
Minnesota	84,402	12	4,375,099	St. Paul
Mississippi	47,689	32	2,573,216	Jackson
Missouri	69,697	19	5,117,073	Jefferson City
Montana	147,046	4	799,065	Helena
Nebraska	77,355	15	1,578,385	Lincoln
Nevada	110,561	7	1,201,833	Carson City
New Hampshire	9,279	44	1,109,252	Concord

รัฐ	เนื้อที่ (ตารางไมล์)	ลำดับขนาด เนื้อที่	ประชากร ค.ศ. 1990 พ.ศ. 2533)	เมืองหลวง
New Jersey	7,787	46	7,730,188	Trenton
New Mexico	121,593	5	1,515,069	Santa Fe
New York	49,108	30	17,990,455	Albany
North Carolina	52,669	28	6,628,637	Raliegh
North Dakota	70,702	17	638,800	Bismarck
Ohio	41,330	35	10,847,115	Columbus
Oklahoma	69,956	18	3,145,585	Oklahoma City
Oregon	97,073	10	2,842,321	Salem
Pennsylvania	45,308	33	11,881,643	Harrisburg
Rhode Island	1,212	50	1,003,464	Providence
South Carolina	31,113	40	3,486,703	Columbia
South Dakota	77,116	16	696,004	Pierre
Tennessee	42,144	34	4,877,185	Nashville
Texas	266,807	2	16,986,510	Austin
Utah	84,899	11	1,722,850	Salt Lake City
Vermont	9,614	43	562,758	Montpelier
Virginia	40,767	36	6,187,358	Richmond
Washington	68,139	20	4,866,692	Olympia
West Virginia	24,232	41	1,793,477	Charleston
Wisconsin	56,153	26	4,891,769	Madison
Wyoming	97,809	9	453,588	Cheyenne
รวมเนื้อที่	3,787,425		248,709,588	

District of Columbia เนื้อที่ 69 ตารางไมล์ ประชากร 606,900 คน (ค.ศ. 1990) เป็นที่ตั้งของที่ทำการรัฐบาล

หลักฐาน : The World Almanac, 128, 386

2. รายนามประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา

ลำดับที่	รายนาม	พรรค	อายุในขณะรับเลือกตั้ง	รัฐกำเนิด	ระยะเวลา
1.	Washington	F	57	Va.	1789-1797
2.	J. Adams	F	61	Mass.	1797-1801
3.	Jafferson	DR	57	Va.	1801-1809
4.	Madison	DR	57	Va.	1809-1817
5.	Monroe	DR	58	Va.	1817-1825
6.	J.Q. Adams	DR	57	Mass.	1825-1829
7.	Jackson	D	61	S.C.	1829-1837
8.	Van Buren	D	54	N.Y.	1837-1841
9.	W.H. Harrison	(W)	68	Va.	1841
10.	Tyler	W	51	Va.	1841-1845
11.	Polk	D	49	N.C.	1845- 1849
12.	Taylor	W	64	Va.	1849-1850
13.	Fillmore	W	50	N.Y.	1850-1853
14.	Pierce	D	48	N.H.	1853-1857
15.	Buchanan	D	65	Pa.	1857-1861
16.	Lincoln	R	52	Ky.	1861-1865
17.	A. Johnson	U	56	N.C.	1865-1869
18.	Grant	R	46	Ohio	1869-1877
19.	Hayes	R	54	Ohio	1877-1881
20.	Garfield	R	49	Ohio	1881
21.	Arthur	R	50	Vt.	1881-1885
22.	Cleveland	D	47	N.J.	1885-1889
23.	B. Harrison	R	55	Ohio	1889-1893
24.	Cleveland	D	55	W.J.	1893- 1897
25.	Mc.Kinley	R	54	Ohio	1897-1901
26.	T. Roosevelt	R	42	N.Y.	1901-1909
27.	Taft	R	51	Ohio	1909-1913
28.	Wilson	D	56	Va.	1913-1921
29.	Harding	R	55	Ohio	1921-1923
30.	Coolidge	R	51	vt.	1923- 1929
31.	Hoover	R	54	Iowa	1929-1933
32.	F.D.Roosevelt	D	51	N.Y.	1933- 1945
33.	Truman	D	60	Mo.	1945-1953
34.	Eisenhower	R	62	Tex	1953-1961

ลำดับที่	รายนาม	พรรค	อายุในขณะรับเลือกตั้ง	รัฐกำเนิด	ระยะเวลา
35.	Kennedy	D	43	Mass.	1961- 1963
36.	L.B. Johnson	D	55	Tex.	1963-1969
37.	Nixon	R	56	Calif	1969- 1974
38.	Ford	R	61	Neb	1974-1977
39.	Carter	D	52	Ga.	1977-1980
40.	Reagan	R	69	Ill.	1980-1988
41.	Bush	R	64	Mass.	1989

ชื่อพรรค

F	=	Federalist
DR	=	Democratic • Republican
D	=	Democratic
R	=	Republican
w	=	Whig
R	=	Republican
U	=	Union

3. ไก่ หนอน และลูกวัวตัวเล็ก ๆ ภาพเร้าใจบางประการที่มีต่อประวัติศาสตร์

ไก่และปัญหาในเรื่องการติดต่อกับโลกใหม่

ในสมัยก่อนโคลัมบัส เมื่อเร็ว ๆ นี้ได้เกิดมีความสำนึกทางประวัติศาสตร์ที่ได้ฝังลึกลงไปในการคิด และความรู้สึกของประชาชนในอันที่จะป้องกันต่อสมมุติฐานที่ต่อต้านความเชื่อว่า โคลัมบัสมิใช่เป็น “ชนอินเดียน” (non-Indian) คนแรกที่ได้ไปถึงชายฝั่งของทวีปอเมริกา ปีคริสตศักราช 1492 ได้กลายเป็นเครื่องหมายแห่งเวลาที่ถือว่าศักดิ์สิทธิ์ ทั้ง ๆ ที่โคลัมบัสเองอาจไม่ทันคิดถึง ผืนแผ่นดินใหญ่ ซึ่งอาจกีดขวางความมุ่งหมายของเขาที่จะแล่นเรือจากตะวันตกไปสู่ดินแดนทางตะวันออกก็ได้ สิทธิของโคลัมบัสในตำแหน่ง “ผู้ค้นพบอเมริกา” จึงยังดูอ่อนอยู่ด้วยข้อเท็จจริงที่ว่า จอห์น คาบอต ได้เป็นผู้แล่นเรือไปตามชายฝั่งของพื้นทวีปอเมริกาเป็นเวลา 5 ปี ก่อนที่โคลัมบัสจะไปถึง

นับเป็นเวลากว่าศตวรรษที่ได้มีกลุ่มบุคคลที่มีความคิดก้าวหน้า ได้เสนอแนวความคิดที่ตื่นเต้นเกี่ยวกับ “การติดต่อโลกใหม่โดยชาวโลกเก่า” ดังจะเห็นได้จากใน ค.ศ. 1968 (พ.ศ. 2511) สมาคมนักโบราณคดีอเมริกา ได้จัดให้มีการประชุมในเรื่องการติดต่อก่อนสมัยโคลัมบัส และการแลกเปลี่ยนระหว่างโลกเก่า และโลกใหม่ ได้มีการเสนอความคิดเห็นมากมาย ซึ่งความคิดเห็นนั้น ได้รวมเป็นบทความในหนังสือชื่อ “Man Across the Sea” มีบทความหนึ่งที่น่าสนใจเกี่ยวข้องกับไก่ในอเมริกาในสมัยก่อนโคลัมบัส บทความนี้เขียนโดย ศาสตราจารย์เออร์ช เอฟ คาร์เตอร์ (George F. Carter) ซึ่งเป็นนักภูมิศาสตร์ที่มีชื่อเสียงและเป็นผู้ที่ได้ใช้เวลาศึกษาเป็นเวลานานเกี่ยวกับการติดต่อในสมัยก่อนโคลัมบัส

ศาสตราจารย์ คาร์เตอร์ ได้บันทึกไว้ว่า ไก่ก็เหมือนกับมนุษย์ ขึ้นอยู่กับเชื้อชาติ ซึ่งอยู่ในรูปแบบการกระจาย แตกต่างกันไป ที่มีความสำคัญก็คือ ไก่เอเชียวางไข่ซึ่งมีเปลือกไข่สีน้ำตาล เหมือน ๆ กับที่พบเห็นในหมู่ไก่ของพวกอเมริกันอินเดียนในระยะเวลาที่มีการติดต่อกับชาวยุโรป ส่วนไก่เมดิเตอร์เรเนียน (ซึ่งพวกสเปนหรือโปรตุเกส อาจนำเข้า) ในทางตรงกันข้ามกลับมีเปลือกไข่สีขาว นอกจากนี้กลุ่มชนทั้งในเอเชียและในอเมริกา ได้ใช้ไก่ในพิธีสังเวย เช่นสรวง รักษา และใช้ในพิธีการอื่น ๆ อีกทั้งยังหลีกเลี่ยงไม่บริโภคเนื้อไก่ ในขณะที่ชาวยุโรปยังนิยมบริโภคอยู่

ด้วยความคิดที่ว่า แม้ไก่วางเปลือกไข่สีน้ำตาล และวิธีการปฏิบัติทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากไก่ ทำให้เกิดแนวความคิดว่า เห็นจะเป็นชาวเอเชียที่ได้ทำการติดต่อกับชาวอเมริกาก่อน ก็เลยทำให้มีคำถามกันว่าจริงหรือที่ชาวยุโรปเป็นพวกแรกที่ค้นพบ

ดินแดนโลกใหม่

นอกจากนี้ยังมีหลักฐานอีก เกี่ยวกับเครื่องปั้นดินเผา ซึ่งขุดพบในบริเวณวัลดีเวีย (Valdevia) ในประเทศเอกวาดอร์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ชาวประมงญี่ปุ่นได้ไปถึงชายฝั่งของประเทศนั้นแล้ว ตั้งแต่ 3,200 ปีก่อนคริสตกาล เครื่องปั้นดินเผาเหล่านั้นมีรูปแบบคล้ายกับที่ปรากฏอยู่ในสมัยวัฒนธรรมไซมอนของญี่ปุ่น ดังนั้น จึงเกิดมีสมมุติฐานขึ้นมาว่าจะเป็นไปได้ใหม่ที่ชาวประมงญี่ปุ่นถูกกระแสน้ำและกระแสนลมพัดพาเข้าไปโดยบังเอิญ จนถึงทวีปอเมริกาเมื่อเกือบ 6,000 ปีล่วงมาแล้ว

ข้อสนับสนุนสมมุติฐานในเรื่องการติดต่อข้ามแปซิฟิก ปรากฏอย่างอยู่ในหนังสือต้นฉบับซึ่งยังไม่ค่อยแพร่หลายของ ชาร์ลส์ ดับเบิลยู บรูคส์ (Charles W. Brooks) ซึ่งพิมพ์ใน ค.ศ. 1876 เขาได้บันทึกไว้ว่ามีเรือ 60 ลำ ผู้คนประมาณ 222 คน (17 คนรวมกันอยู่ในเรือสำเภาลำเดียวกัน) จอดอยู่ตามชายฝั่งแปซิฟิกของทวีปอเมริกา (Americas) ในระหว่างต้นคริสต์ศตวรรษที่ 16 จนถึงวันที่พิมพ์หนังสือของเขา และเป็นที่น่าสนใจว่าเรือประมงเหล่านั้นมีการเปลี่ยนแปลงในรูปร่างและขนาดจากเรือที่ชาวประมงญี่ปุ่นในสมัยไซมอนใช้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ตัวนอน และการตั้งชื่ออเมริกา (America)

ชื่อ “อเมริกา” นั้น เพิ่งปรากฏใน ค.ศ. 1507 (พ.ศ. 2050) บนแผนที่ซึ่งมาร์ติน วัลด์ซีมุลเลอร์ (Martin Waldseemuller) เป็นผู้พิมพ์และผู้อำนวยการ เขาผู้นี้ไม่ค่อยมีใครรู้จักกันเท่าไรนัก อาศัยอยู่ในเมืองแซงค์ ดิเอ (Saint Die) ซึ่งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศฝรั่งเศส แถบเทือกเขาวอสก์ (Vosges) นักประวัติศาสตร์ได้สรุปกันมานานแล้วว่า แรงบันดาลใจของวัลด์ซีมุลเลอร์ คงจะต้องมาจากรูปภาพ ซึ่งเป็นที่สงสัยกันในบ้านที่เกี่ยวกับการสำรวจประจำปีของอัลเบอริกัส (Albericus) ซึ่งอาจจะใช้ชื่ออื่นเป็น อัลเบอริโก (Alberico) หรือโมรินโต (Morinto) เวสปุเซียส (Vespuccius) ซึ่งเช่นเดียวกันอาจใช้ในชื่ออื่น เช่น เวสปุซิโอ (Vespuccio) เวสปุชชี (Vespuchy) หรืออาจจะสะกดในรูปของ Vespucci ก็ได้

ได้เกิดสงสัยกันในเรื่องชื่อ “อเมริกา” มาเป็นเวลามากกว่า 100 ปี ล่วงมาแล้วโดย จูลส์ มาร์ คู (Jules Marcou) ผู้ซึ่งเป็นสมาชิกในสมาคมวิทยาศาสตร์ในปารีส ได้เป็นผู้ชักถามขึ้น และมาร์คู ยังได้เสนอแนะว่า วัลด์ซีมุลเลอร์ อาจรู้จักเวสปุชชี (Vespucci) เพียงในนามของอัลเมอริกัส และอัลเบอริโกเท่านั้น แล้วคงขยายความคิดคำนึงไปจนถึงการแปลงชื่อใดชื่อหนึ่งเป็นชื่อ “อเมริกา (America)” ทั้งนี้ เพราะประเพณีในสมัยนั้นได้นิยมใช้แต่เพียงชื่อสุดท้ายของนักสำรวจเป็นชื่อสถานที่ต่าง ๆ ดังจะเป็นได้จากการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบของคำต่าง ๆ

ในชื่อของ โคลัมบัส (Columbus) เป็นโคลอมเบีย (Colombia) โคลัมเบีย (Columbia) โคลอน (Colon) และโคลอมโบ (Colombo) ยิ่งกว่าการใช้ชื่อตัวหน้า เช่น คริสโตโฟโร (Christoforo) คริสโตโฟเรีย (Christoforia) หรือคริสโตบัล (Christobal) ด้วยเหตุนี้ จึงเกิดปัญหาเกี่ยวกับชื่ออเมริกา ซึ่งมาร์คุ ได้ตั้งข้อสมมุติฐานที่น่าสนใจเกี่ยวกับตัวหนอนที่เข้ามามีบทบาทสำคัญ

อเมริกา (America) อเมริกา (Amerique) หรืออเมริกา (Amerique) เป็นชื่อที่เขียนแตกต่างกันเพราะสำเนียงเปล่งออกมาแตกต่างกัน ล้วนแต่เป็นชื่อที่พวกอินเดียนแดง ชาติพันธุ์เลนคา (Lenca) ตั้งชื่อให้กับแนวเทือกเขา ในประเทศนิคารากัว ในอเมริกากลาง ชาติพันธุ์เลนคาได้อาศัยอยู่ในบริเวณนั้น ในระยะแรก ๆ ของการสำรวจของชาวยุโรป และได้ใช้ชื่อที่เรียกพื้นที่สูงโดยทั่วไป

ในการบรรยายเกี่ยวกับการเดินทางครั้งที่ 4 ของโคลัมบัส ใน ค.ศ. 1502 เขาได้บรรยายว่าหลังจากที่ได้ผ่าน แหลมกราเซียส อา ดิโอส (Gracias a Dios) บนฝั่งมิสกีโต (Miskito) แล้วเขาได้ไปถึงแม่น้ำริโอ กรานเด มาตาغالปา (Rio Grande Matagalpa) ซึ่งเขาได้ให้สมญาว่าเป็นแม่น้ำแห่งความหายนะ (Diaster River) นักประวัติศาสตร์บางท่าน ได้กำหนดเอาว่าบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณชายฝั่งของประเทศนิคารากัว ณ บริเวณนี้โคลัมบัสได้หยุดพักเป็นเวลาถึง 11 วัน เพื่อซ่อมแซมบรรดาเรือที่นำไปซึ่งได้บรรยายว่า มีลักษณะชำรุดเพราะ “ถูกหนอนเจาะไช และรื้ออย่างน่าตกใจ” ความเสียหายนี้เกิดขึ้นจากตัวหนอนเทอร์โด (Teredo หรือ Terredo Worm) ซึ่งมีอยู่มากมายในทะเลแคริบเบียน ได้เจาะไชไม้ได้ทองเรือ

วัตถุประสงค์อันยิ่งใหญ่ของนักสำรวจชาวสเปนก็เพื่อแสวงหาทองคำ เทือกเขาอเมริกาอุดมไปด้วยแร่โลหะที่มีค่าชนิดนี้ และพวกชนพื้นเมืองก็มักประดับประดาด้วยเครื่องทองกันอย่างมากมาย จะเป็นไปได้ไหมที่พวกอินเดียนแดงเอ่ยชื่ออเมริกา (Amerique) ว่า เป็นแหล่งแร่ทองคำ ในการตอบคำถามของนักสำรวจ เป็นเรื่องที่พอจะคาดการณได้ไหมว่า เมื่อโคลัมบัสกับลูกเรือกลับไปถึงยุโรปแล้วได้เล่าเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัยของเขา และพวกเหล่านี้คงจะคุยฟุ้งเกี่ยวกับเหมืองแร่ทองที่เขาพบในอเมริกา คำว่า “Amerique” ซึ่งมีความหมายถึงดินแดนที่อุดมด้วยแร่ทองคำ ก็เลยกลายเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ตามบรรดาเมืองท่าชายฝั่งทะเลของยุโรป และในเวลาต่อมา ก็ได้กระจายเข้าไปในหมู่บ้านแซงต์ ดิเอ ก็เลยทำให้เกิดข้อสมมุติฐานขึ้นมาอีกว่าเป็นไปได้ไหมที่วัลด์ซีมูลเลอร์ ได้จัดเอาคำนี้เข้าไปใส่ในแผนที่ของเขาด้วยการสะกดใหม่ของเขาเอง แผนที่ของเขาจึงมีชื่อเสียงขึ้นด้วย ปรากรูว่ามีคำใหม่เกิดขึ้นคือ “โลกใหม่ (New World)” และ “อเมริกา (America)”

ในบรรดางานที่ได้รวบรวมไว้ในระยะต่อมา จอร์จ เอสปิโนซา เอสตราดา (Jorge Espinosa Estrada) ได้เสนอลำดับเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่แตกต่างกันออกไปอีกแม้ว่าผลจะ

ออกมาดั้งเดิม คือ เขาได้สรุปว่า จอห์น คาบอต ต่างหากที่ เป็นผู้เดินทางไปถึงชายฝั่งของ ประเทศนิการาากัวก่อนและเป็นผู้มีความรู้และคุ้นเคยกับแหล่งทองคำในภูเขาอเมริกาเป็นอย่างดี ซึ่งมีใช่เป็นคริสโตเฟอร์ โคลัมบัสดังที่เคยเข้าใจกัน ในหนังสือเรื่องสั้นของเอสตราดา เขาได้เปิดเผยการสอบสวนแบบกรณีของ เพอร์รี่ เมสัน (Perry Mason) ในกลอุบาย การปลอมแปลง และการปิดบังซ่อนเร้น (รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงการสะกดชื่อของเวสปุชชี เป็นอเมริกา (Americus) ของราชสำนักสเปน ทั้งนี้ก็เพื่อปิดบังความจริงที่ว่า คาบอตได้ไปถึงชายฝั่งของอเมริกา กลางก่อนโคลัมบัส และการอ้างสิทธิครอบครองดินแดนนั้นเป็นของอังกฤษ และตามความที่ ทราบกันอยู่ คาบอตกับลูกเรือได้หายสาบสูญในระหว่างการเดินทางกลับ ส่วนเส้นทางเดินเรือ ครั้งแรกของเขาที่ไปสู่ “โลกใหม่” ก็ไม่มีคนทราบ ดังนั้น จึงเป็นการยากที่จะหาทางพิสูจน์ ข้อสมมุติฐานเหล่านี้ เพราะขาดพยานสำคัญ คือ คาบอตที่ยืนยันข้อเท็จจริง

แต่ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ชื่ออเมริกาก็ยังคงเป็นชื่อดั้งเดิมของชาวอเมริกัน คาบอตเอง ยังต้องขึ้นฝั่งอยู่เป็นเวลาหลายวัน เพื่อซ่อมแซมไม้ได้ท้อเรือในน่านน้ำซึ่งเอสตราดาสันนิษฐาน ว่าคงเป็นบริเวณชายฝั่งของประเทศนิการาากัว ดังนั้น อาจจะเป็นจริงได้ใหม่ที่ว่าตัวหนอนทอริโด และทองคำจากภูเขาอเมริกา เป็นปัจจัยแรกเริ่มที่ทำให้โลกใหม่มีชื่อเรียกว่า “อเมริกา”

ลูกวัวตัวผู้เล็ก ๆ ตัวหนึ่ง และประวัติศาสตร์ของการตั้งถิ่นฐานของชาวยุโรปในทวีปอเมริกา

เรื่องสุดท้ายนี้เป็นเรื่องแปลกประหลาดและสนุกน่าสนใจที่สุด ที่ได้มีการบันทึกไว้ และมีผลกระทบต่อประวัติศาสตร์ของโลกใหม่ เรื่องราวที่จะกล่าวถึงนี้ได้มาจากการลำดับ ปะติดปะต่อกันของเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในหนังสือเรื่อง “การเดินทางสู่วินแลนด์” (Vinland Voyages) ของมัดธีเยส ธอร์ดาร์สัน (Matthias Thordarson) ธอร์ดาร์สันมีผลงานแปลมากเกี่ยวกับ เรื่องพวกไวกิง (Viking) โดยรวมทั้งผลงานเขียนของเขาด้วยจากเรื่อง Hauksbok และ Flateyjarbok

เรื่องมีอยู่ว่า ในฤดูร้อนของปี ค.ศ. 1003 ธอร์ฟินน์ คาร์เซฟนิ (Thorfinn Karsefni) และพรรคพวกไวกิงมีจำนวนประมาณ 160 คน ได้แล่นเรือออกจากเกาะกรีนแลนด์ (Greenland) ไปสู่วินแลนด์ (Vinland) เขาได้ค้นพบดินแดนทางตะวันตกและใต้ เป็นเวลา 3 ปีก่อนการค้นพบของ เลอ็ฟ อีริคสัน (Lief Ericson) และยกย่องว่าเป็นดินที่มีคุณค่ามากทางสิ่งแวดล้อม คณะของ ธอร์ฟินน์มีจุดมุ่งหมายที่จะตั้งถิ่นฐานอย่างถาวร โดยจะเห็นได้จากหลักฐานที่มีการนำพวกสัตว์ และสัตว์เลี้ยงไปด้วย ปรากฏว่าได้มีการตั้งถิ่นฐานครั้งแรกในบริเวณที่เขาเรียกว่า Hop สันนิษฐาน

ว่าอาจจะเป็น L' Anseau Meadows บนเกาะนิวฟันด์แลนด์ ซึ่งได้มีการขุดพบซากโบราณวัตถุที่มีการจารึกของพวกเขาไวคิง และจากการตรวจสอบพบว่า มีอายุประมาณ ปี ค.ศ. 1000 ในฤดูใบไม้ผลิของปีต่อมา ได้มีคนแปลกหน้าจำนวนหนึ่ง (ปัจจุบันสันนิษฐานว่าคงเป็นพวกอินเดียแดงมากกว่าที่จะเป็นพวกเอสกิโม) เข้ามาในหมู่บ้าน โดยพาหนะเรือแคนูที่ทำด้วยหนังสัตว์ ธอร์ฟินน์ และพวกเขาได้ทำการแลกเปลี่ยนสินค้ากับบุคคลเหล่านั้น ซึ่งเรียกตนเองว่า “สเกรลิงก์ (Scaalings)” ทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินไปด้วยดี จนกระทั่งวันหนึ่งมีลูกวัวตัวผู้เล็ก ๆ ตัวหนึ่งซึ่งเป็นของคาร์เซฟนิได้วิ่งร้องออกมาจากป่า เหตุการณ์นี้ทำให้พวกสเกรลิงก์ตกใจมาก จึงจากไปอย่างรีบร้อน และสามสัปดาห์ต่อมาก็ได้ย้อนกลับมาโจมตีพวกไวคิง ไวคิง 2 คนถูกฆ่าตาย และมีผู้ได้รับบาดเจ็บอีกก็เลยทำให้ธอร์ฟินน์และเพื่อน ๆ มีความเห็นว่าชีวิตของพวกเขาจะไม่ปลอดภัย ถ้ามาตั้งถิ่นฐานในที่ห่างไกลเช่นนี้ ดังนั้น โครงการจัดตั้งอาณานิคมจึงได้ล้มเลิกไป และพวกไวคิงก็ได้รีบเดินทางออกจากดินแดนวินแลนด์ และออกจากทวีปอเมริกาเหนือ เรื่องนี้ทำให้มองดูประหนึ่งว่าลูกวัวตัวเล็ก ๆ ตัวหนึ่งที่โมโหร้ายของธอร์ฟินน์ ทำให้การตั้งถิ่นฐานอย่างถาวรของชาวยุโรปในทวีปอเมริกาเหนือล่าช้าไปถึงเกือบ 500 ปี

